

საქმე №1/9---19

**თბილისის საქალაქო სასამართლო
გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით
შესავალი ნაწილი**

**08 აპრილი 2019 წელი
თბილისი**

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგია
მოსამართლე **გიორგი დარაზველიძე,**
სხდომის მდივანი **ნათია კოპალიანი**

ბრალდების მხარე

პროკურორი ნა-----ი;

დაცვის მხარე

ადვოკატი - რო-----ი;

ბრალდებული: ალ-----კო;

დაბადების თარიღი: 10-----

მოქალაქეობა: საქართველოს მოქალაქე;

პირადი N0-----;

განათლება :საშუალო

ნასამართლობა: არმქონე,

საცხოვრებელი ადგილი: ქ. თბილისი, წ-----

სისხლის სამართლის საქმე 0-----

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე
მუხლის პირველი ნაწილი.

ოჯახში ძალადობა, ე.ი. ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის მიმართ
ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი, რასაც არ მოჰყოლია
საქართველოს სსკ-ის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული
შედეგი.

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

სასამართლომ დაადგინა:

2019 წლის 21 თებერვალს, დაახლოებით 20:30 საათზე, ქ. თბილისში, წ-----
-----ში, აღ-----მ ბიძას გე-----ეს, რომელთანაც
ეწევა ერთიან საოჯახო მეურნეობას, ალკოჰოლური თრობის ქვეშ ყოფნისას
ძლიერად დაარტყა ხელი მარჯვენა მხრის არეში, აღნიშნული ქმედებების
შედეგად გე-----ემ განიცადა ძლიერი ფიზიკური ტკივილი.

ქმედების სამართლებრივი აღწერა:

2019 წლის 27 მარტს წინასასამართლო სხდომაზე სასამართლომ მოისმინა
ბრალდების მხარისა და ბრალდებულის მოსაზრებები, გაეცნო წარმოდგენილ
მტკიცებულებებს და ბრალდების მტკიცებულებები საკმარისად მიიჩნია
ვარაუდისათვის, რომ აღბათობის მაღალი ხარისხით ბრალდებულ **აღ-----**
-----ს მიმართ გამოტანილი იქნებოდა გამამტყუნებელი განაჩენი. **(იხ.**
წინასასამართლო სხდომის ოქმი).

საქმის არსებითი განხილვის დროს **აღ-----მ** თავი სრულად ცნო
დამნაშავედ წარდგენილ ბრალდებაში და განმარტა, რომ გულწრფელად
აღიარებს და ინანიებს მის მიერ ჩადენილ დანაშაულს.

საქმის არსებითი განხილვის დროს სასამართლო სხდომაზე მხარეები
შეთანხმდნენ, რომ საქმეში არსებული არცერთი მტკიცებულება, სადავო არაა
და ორივე მხარე სრულად ეთანხმება აღნიშნული მტკიცებულებებით
დადგენილ და დადასტურებულ ფაქტობრივ გარემოებებს.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსსკ-ის 73-ე მუხლის თანახმად,
საქმის არსებითი განხილვის დროს გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად
მიიღება ნებისმიერი გარემოება და ფაქტი, რომელზედაც მხარეები
შეთანხმდებიან. შესაბამისად, **აღ-----მ** მიერ დანაშაულის
ჩადენას უტყუარად ადასტურებს საქმეში წარმოდგენილ ერთმანეთთან
შეთანხმებულ, უდავოდ მიჩნეულ უტყუარ მტკიცებულებათა ერთობლიობა,
კერძოდ: მოწმეების: ილ-----ის, ნი-----ს, ლე-----ის,
გე-----ის, ირ-----ას, ლუ-----ის, მა-----ის
გამოკითხვისას მიღებული ინფორმაცია და საქმეში არსებული სხვა
მტკიცებულებათა ერთობლიობა.

სამართლებრივი შეფასება:

ამდენად, საქმეში არსებულ ურთიერთშეთანხმებულ და უტყუარ
მტკიცებულებათა ერთობლიობით, სასამართლო დადგენილად მიიჩნევს:

ბრალდებულმა **აღ-----მ** ჩაიდინა საქართველოს სისხლის
სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით
გათვალისწინებული მართლსაწინააღმდეგო და ბრალეული ქმედება.

ალ-----ს პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებაა, ის რომ მან აღიარა და მოინანია ჩადენილი დანაშაული, ხოლო რაც შეეხება პასუხისმგებლობის დამამძიმებელ გარემოებას, საქმის მასალებით აღნიშნული არ დასტურდება.

სასჯელის გამოყენების დასაბუთება:

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლის თანახმად, სასჯელის განსაზღვრის დროს სასამართლო ითვალისწინებს ბრალდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებებს, დანაშაულის ჩადენის მოტივსა და მიზანს, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, დამნაშავის პიროვნებას, მის ოჯახურ მდგომარეობასა და წარსულ ცხოვრებას, ქმედების საზოგადოებრივად საშიშ ხასიათს, დამნაშავის მიერ ახალი დანაშაულის ჩადენის საფრთხესა და მისი რესოციალიზაციის ობიექტურ შესაძლებლობას.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, ალ-----ს უნდა შეეფარდოს სასჯელის ისეთი სახე და ზომა, რაც ხელს შეუწყობს სამართლიანობის აღდგენას, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებისა და დამნაშავის რესოციალიზაციას.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სსკ-ის 258-260-ე, 269-ე, 271-274-ე, 277-279-ე, 292-293-ე მუხლებით,-

დ ა ა დ გ ი ნ ა :

ალ----- ცნობილი იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისთვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 06 (ექვსი) თვის ვადით. რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობით, საქართველოს სსკ-ის 64-ე მუხლის თანახმად პირობით ჩათვლილ სასჯელზე გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდეს ერთი წელი.

მსჯავრდებულ **ალ-----ს** მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება პატიმრობა გაუქმდეს და იგი დაუყონებლივ გათავისუფლდეს სასამართლო სხდომის დარბაზიდან.

მსჯავრდებულ **ალ-----ს** სასჯელის მოხდის ვადაში ჩაეთვალოს პატიმრობაში ყოფნის დრო 2019 წლის 22 თებერვლიდან 2019 წლის 08 აპრილის ჩათვლით.

საქართველოს სსკ-ის 65-ე მუხლის საფუძველზე, მსჯავრდებულ **ალ-----ს** დაეკისროს მოვალეობა _ პრობაციის სამსახურის ნებართვის გარეშე არ შეიცვალოს მუდმივი ბინადრობის ადგილი, ხოლო საქართველოს სსკ-ის 66-ე მუხლის შესაბამისად, კონტროლი მის ყოფაქცევაზე და დახმარება დაევალოს პრობაციის სამსახურს საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე და ექვემდებარება აღსრულებას.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში თბილისის საქალაქო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე

დარახველიძე

გიორგი